

[Indenrigsministeren.]

bestemmes dér, at det paahviler tilstødende Grundejere at holde Vejen i farbar Stand, Kommunalbestyrelsen bestemmer, paa hvilken Maade og hvorledes Udgifterne skal fordeles. Udføres Arbejdet ikke inden den fastsatte Frist, kan Kommunen selv udføre det paa Grundejernes Regning. I og for sig kunde man maaske være standset hermed, men jeg har dog ment det rigtigt paa enkelte Punkter at udvide de nævnte københavnske Bestemmelser, naar de skal bruges paa Landet. Der er saaledes i Lovforslagets 3die Stykke givet en Definition af, hvad der forstaas ved Vej, da dette Spørgsmaal tidligere har givet Aarsag til Tvivl og Retsstrætte. Endvidere er der truffet Bestemmelse om Fremgangsmaaden ved Indkaldelse af Grundejerne, idet den københavnske Gadelov ingen Regler giver herom. Loven af 14. April 1865 foreskriver derimod, at der skal ske en vidnefast Forkyndelse. Det er — som paavist i Sogneraadens Andragende — under moderne Forhold meget upraktisk; det foreslaas derfor, at Indkaldelsen skal ske paa en tidssvarende og praktisk Maade gennem Bladene. Kun hvis der undtagelsesvis bliver Tale om at inddrage andre end tilstødende Grundejere som bidragspligtige, hvad der kan være ønskeligt, hvis Gennemkørsel fra Ejendomme, f. Eks. Teglværker, større Gaarde, Mejerier eller lign., slider paa Vejene, skal disse Bidragydere hidkaldes pr. anbefalet Brev. Det er formentlig naturligt, da de paagældende ikke paa samme Maade som Grundejerne ved selve Vejen paa Forhaand er klar over Bidragspligten. Det kan ske, at Grundejerne ønsker at være fri for at udføre Arbejdet og helst vil overlade Vedligeholdelsen til Kommunen, og hertil aabner Lovforslagets 4de Stykke da ogsaa Adgang, men da det kan hælde, at nogle enkelte Grundejere sætter sig imod en saadan Ordning, og det vilde være urimeligt, at en fornuftig Løsning skulde strande herpaa, foreslaas det, at Ordningen skal gennemføres, naar den ønskes af et kvalificeret Flertal. Bestemmelsen herom svarer til Bestemmelsen i § 8, 5te Stykke, i den københavnske Gadelov.

Lovforslagets 5te Stykke indeholder en Bestemmelse om, at der paa tilsvarende Maade, altsaa naar et kvalificeret Grundejerflertal ønsker det, kan træffes Bestemmelse om Kommunens Overtagelse af Vejens Belysning. Her er man altsaa ikke gaaet saa vidt som den københavnske Gadelov, som i § 8, 6te Stykke, giver Kommunen Ret til at udstede Paabud om Be-

lysnings af private Veje, selv om Grundejerne ikke ønsker det.

I Lovforslagets 6te Stykke indeholdes den Bestemmelse, at Sogneraadet kan give private Veje Navn. Der har nylig været ført en Retssag om et saadant Spørgsmaal. Den københavnske Lovs § 9 giver Kommunen denne Ret, og det er klart, at man kun paa denne Maade er sikker paa at undgaa den Forvirring, der opstaar, naar en Kommune har flere Veje af samme Navn, eller naar en Vej skifter Navn efter Ejerens Forgodtbefindende.

Lovforslagets 7de Stykke hjemler Udpantnings- og Fortrinsret for Vejbidrag, svarende til de hidtil gældende Regler i den københavnske Lov.

I 8de Stykke slaas fast, at Sogneraadens Kendelser i disse Vejsager kan indankes for Amsraadet. Det er en Bestemmelse, man har lagt Vægt paa, da denne Lovgivning sidste Gang blev behandlet her paa Rigsdagen, i 1924—25. Ministeriet har anset det for rigtigt at supplere denne Bestemmelse med Fastsættelsen af en rimelig Ankefrist og et udtrykkeligt Paabud om, at Sogneraadets Kendelse skal offentliggøres paa betryggende Maade. Som yderligere Garanti for, at Bestemmelserne ikke skal kunne misbruges, er det efter Lovforslaget, saavel som efter den gældende Lov, en Forudsætning for, at Sogneraadet kan gøre Brug af de omtalte Bestemmelser, at disse optages i en Vedtægt, som skal stadfæstes af Amsraadene. Dette er udtalt i Lovforslagets 9de Stykke, der ligesom den gældende Lov fastsætter, at en saadan Vedtægt kan udfærdiges enten for hele Kommunen eller for Dele af den.

Lovforslaget imødekommer, som det vil ses, i det hele og store de Ønsker, som Sogneraadene i det som Bilag aftrykte Andragende har fremsat overfor Indenrigsministeriet. Den Organisation, der repræsenterer de Landkommuner, som omfattes af Lovforslaget, har sluttet sig til Andragendet, og det samme gælder Københavns og Frederiksborg Amsraad. Udviklingen af Færdselen og af Bebyggelsen paa Landet er jo skredet saaledes frem i de senere Aar, at det er ganske rimeligt, at Stationsbyerne, de bymæssige Bebyggelser i det hele taget, føler Trængt til at blive side-stillede med Købstæderne med Hensyn til de Regler, der gælder for Anlæg og Vedligeholdelse af Gader og Veje. Jeg skal indrømme, at vor Lovgivning paa hele dette Omraade efterhaanden er noget indviklet, og det Tidspunkt maa vel ogsaa komme, da man bliver nødt til at foretage en Kodi-